

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/420/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212214428
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7212214428.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v spore žalobcu R. T. Č.R. O., s.r.o., L. XXX, G., Č., IČO: 25 117 483, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej O.Á. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX, D. L. J., za účasti X. L. M. M.S. D. Y. G., L. B. X, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 268.927,26 CZK istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 18C/204/2012-127 zo 16.4.2014 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 179.995,- CZK s úrokmi z omeškania vo výške 10,5 % ročne z dlžnej sumy od 16.6.2008 do 31.12.2008, vo výške 9,25 % ročne od 1.1.2009 do 30.6.2009, vo výške 8,5 % ročne od 1.7.2009 do 31.12.2009, vo výške 8 % ročne od 1.1.2010 do 30.6.2010, vo výške 7,75 % od 1.7.2010 do 30.6.2012, vo výške 7,5 % ročne od 1.7.2012 do 31.12.2012, vo výške 7,05 % ročne od 1.1.2013 až do zaplatenia, všetko do 20 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 30,- € predstavujúce náhradu zaplateného súdneho poplatku v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vyslovil, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

2. O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobcovi vznikli v konaní trovy spojené so zaplatením súdneho poplatku 624,- € a trovami právneho zastúpenia, ktoré jeho právny zástupca vyčíslil vo výške 3.409,45 €. Súd konštatoval, že vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu v spore, jeho právo na náhradu trov konania by zodpovedalo 34 % všetkých trov (úspech žalobcu 67 %, neúspech 33 %). V danom prípade však pri rozhodnutí o trovách konania súd vzal zreteľ na nepriaznivú sociálnu situáciu na strane žalovanej, ktorá je nezamestnaná, zabezpečuje starostlivosť o zdravotne ťažko postihnutého rodiča, a jej jediným príjmom sú dávky sociálnej pomoci. Za týchto okolností súd považoval za zodpovedajúce spravodlivému usporiadaniu pomerov priznať procesne úspešnému žalobcovi právo na náhradu vzniknutých trov len v minimálnom rozsahu 30,- €, keďže vzhľadom na právnu povahu žalujúcej spoločnosti a predmet jej podnikania možno vychádzať z predpokladu, že nepriznanie náhrady trov vzniknutých v súdnom konaní neznamená podstatný zásah do jeho majetkovej sféry, no naproti tomu zásadne ovplyvní schopnosť žalovanej uhrádzať ostatné existujúce záväzky. Keďže žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, náhrada trov nepatrí ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane procesne neúspešného účastníka konania, preto súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti rozsudku vo výroku o trovách konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a zaviazať žalovanú na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v plnej výške. Uviedol, že žalovaná si bola vedomá existencie pohľadávky, na čo bola upozornená viacerými výzvami, no napriek tomu dlžnú sumu neuhradila. Žalobca vo veci vykonal a následne si uplatnil len úkony nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Poukázal na to, že mu nebola priznaná ani suma zaplateného súdneho poplatku, a mal za to, že napadnutým rozhodnutím dochádza k porušeniu zásady rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a ustanovenia článku 47 Ústavy Slovenskej republiky. Mal za to, že súd mohol povoliť žalovanej splácanie trov konania mesačnými splátkami, ako to urobil pri splácaní dlhu. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 64,73 € vrátane DPH.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „C.s.p.“) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania je vecne správny, preto ho potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

6. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. (účinného do 30.6.2016, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie), ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

8. Aplikácia cit. ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o prípad hodný osobitného zreteľa, pričom výnimočnosť tohto prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Vždy je pritom potrebné zväziť okolnosti konkrétneho prípadu tak na strane toho účastníka, v prospech ktorého má byť toto ustanovenie použité, ako aj na strane toho, komu inak prislúchajúci nárok nie je priznaný. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprímeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Výnimočnosť prípadu musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnená. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania, pričom treba zohľadniť aj pomery toho účastníka, ktorému by inak patrila náhrada trov konania z toho hľadiska, aký bude dopad rozhodnutia podľa § 150 ods. 1 O.s.p. na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a podobne.

9. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že na strane žalovanej sú preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajúce v jej nepriaznivých osobných a majetkových pomeroch a sociálnej situácii, na ktoré poukázal súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vzal zreteľ na všetky relevantné skutkové okolnosti a dospel k správne mu záveru, že sú splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. v prejednávanej veci a priznanie náhrady trov konania žalobcovi vo výške 30 €. Keďže ani na základe skutočností uvedených v odvolaní neprichádza do úvahy iné rozhodnutie o trovách konania, z uvedených dôvodov bol rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania potvrdený ako vecne správny.

11. Žalobca nemal úspech v odvolacom konaní, preto mu náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná (§ 255 ods. 1, § 378 ods. 1 C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 C.s.p. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 C.s.p.